

VONNIS

In de zaak van:

A&E NV, rechtsopvolger van N.V. ABC ten gevolge van fusie door opslorping van .../.../....., met ondernemingsnummer, met zetel te
hebbende als raadsman mr, advocaat te
- eisende partij -

tegen:

U.L., geboren op .../.../....., kok, wonende te
hebbende als raadsman mr
- verwerende partij -

Bij dagvaarding, betekend op 27 februari 2013 door het ambt van gerechtsdeurwaarder te, vordert **nv A&E** :
- dat U.L. zou worden veroordeeld tot betaling van 1.041,40 EUR vermeerderd met de moratoire c.q. gerechtelijke rente aan de wettelijke rentevoet op de respectievelijke factuurbedragen vanaf 25/05/2012 tot de datum van betaling ;
- dat U.L. zou worden veroordeeld tot de gedingkosten, hierin begrepen een rechtsplegingsvergoeding van 440,00 EUR ;
- dat het vonnis uitvoerbaar bij voorraad zou worden verklaard, niettegenstaande elk verhaal, zonder borgstelling en met uitsluiting van het kantonement.

Namens U.L. werden besluiten neergelegd op .../.../2013.

Namens **nv A&E** werden besluiten neergelegd op .../.../2013.

Namens U.L. werden besluiten neergelegd op .../.../2013.

De raadslieden van de partijen zijn verschenen en hebben gepleit in openbare terechtzitting op .../.../2013, ter gelegenheid waarvan **nv A&E** heeft verklaard een betaling van 1.041,40 EUR te hebben ontvangen op 6 november 2013 en voor het saldo vonnis heeft gevraagd.

Het bundel van de rechtspleging en de stukken werden nagezien.

Beoordeling

1. **nv A&E** vordert betaling van 1.041,40 EUR meer rente en gedingkosten uit hoofde van levering van aardgas en elektriciteit in een onroerend goed van U.L. gelegen in destraat ... te Kortrijk, verminderd met een door U.L. op 6 november 2013 verrichte betaling van 1.041,40 EUR.

Zij zet uiteen dat zij een schriftelijke overeenkomst met U.L. heeft afgesloten waarin de rechten en verplichtingen van partijen zijn omschreven.

Volgens **nv A&E** bleef U.L. op de datum van de dagvaarding een bedrag van 1.041,20 EUR (hoofdsom) + 0,20 EUR (intresten tot 24/05/2012) verschuldigd.

2. U.L. zet uiteen dat hij eigenaar is van het pand in destraat ... te Kortrijk.

Gedurende de periode 01.10.2010-09.09.2011 werd dit pand verhuurd en betrokken

door de heer C.C..

Deze laatste ontving vanwege NV A&E tussentijdse facturen, alsmede een slotfactuur. Al deze facturen werden op correcte wijze door hem betaald.

Voor de maanden waarin het pand niet door een huurder werd betrokken voldeed U.L. zelf de energieleverancier.

U.L. ontkent niet dat hij vanwege NV A&E eveneens een slotfactuur heeft ontvangen (meer bepaald de factuur nr. d.d. 19/11/2011) voor een bedrag van 1.414,28 EUR.

U.L. viel naar eigen zeggen omver van het aangerekende bedrag en heeft deze factuur mondeling en schriftelijk geprotesteerd.

NV A&E van haar kant bleef hem evenwel verder in gebreke stellen zonder nadere uitleg te geven over de door haarzelf geschapen verwarring.

Op 27 februari 2013 is NV A&E vervolgens tot dagvaarding overgegaan.

De facturatie/betalingen zijn als volgt verlopen :

- De factuur welke het voorwerp uitmaakt van huidige vordering is deze dd. 19.11.2011 met nr. ten bedrage van € 1.414,28 (BTW inclusief). Deze slotfactuur heeft betrekking op leveringen van elektriciteit en gas op het adres :straat 26 te 8500 Kortrijk, en dit voor de periode 28.07.2010 - 12.11.2011.

- Ingevolge factuur dd. 13.02.2012 met nr. werd een correctie doorgevoerd ten bedrage van € 345,58 (BTW inclusief). Deze correctie heeft betrekking op het leveringsadres :straat 26 te 8500 Kortrijk en behelst de periode 28.07.2010 - 12.11.2011.

- Op 04.03.2013 werd door NV A&E een rekeningoverzicht opgemaakt. In voornoemd overzicht wordt de litigieuze factuur van 19.11.2011 ad € 1.414,28 opgenomen, alsmede de creditnota van 13.02.2012 ad € 345,58. Waar het bedrag van € 139,89 met de vermelding 'terugbetaling' vandaan komt, is voor U.L., zelfs na besluiten van NV A&E, nog steeds een raadsel.

NV A&E vordert via dagvaarding een bedrag van € 1.041,20 in hoofdsom. U.L. vermoedt dat dit het eindbedrag van voornoemd rekeningoverzicht betreft, zijnde € 1.056,20 minus de administratiekosten ad € 15,00. Wanneer uitgegaan wordt van dit laatste cijfer van € 1.041,20 (waaromtrent U.L. voorbehoud formuleert naar de correctheid ervan), dan heeft deze som blijkbaar betrekking op de verbruik periode 28.07.2010- 12.11.2011.

In betreffende periode werden nopens dit pand navolgende betalingen verricht.

Bepaalde betalingen gebeurden door U.L., andere door diens huurder, zijnde de heer C.C., daar beiden tussentijdse facturen mochten ontvangen. U.L. van zijn kant verrichtte de stortingen uit gewoonte, er van uitgaande dat het ofwel ging om vorderingen voor periodes van toen de huurder er nog niet was, ofwel om rechtmatige correcties of "voorschotten" welke dan later hoedanook verrekend zouden worden met een "slotfactuur". Bezwaarlijk kunnen deze betalingen dan ook als "erkenning" van betwiste verbintenissen worden aanzien.

De huurder C.C. vermeldde op zijn overschrijvingen telkenmale de door NV A&E

opgegeven referentie «.....» :

- Storting op 07.12.2010 ad € 265,35
- Storting op 31.12.2010 ad € 265,35
- Storting op 04.03.2011 ad € 184,68
- Storting op 04.05.2011 ad € 195,57
- Storting op 07.06.2011 ad € 195,57
- Storting op 08.07.2011 ad € 195,57
- Storting op 18.08.2011 ad € 195,57
- Storting op 29.08.2011 ad € 195,57

De huurder stortte derhalve een totaal bedrag van € 1.693,23 op de rekening van NV A&E nopens zijn verbruik aangaande het betreffende pand.

Op 31.10.2011 mocht de huurder zelfs zijn slotfactuur ontvangen waarbij aangekondigd werd dat hem € 362,05 terug wordt gestort.

U.L. betwist niet dat hij met NV A&E een contract had voor de levering van elektriciteit en gas.

Hij verwijst dienaangaande naar het stuk 1 van NV A&E inhoudende contract sine die. In voornoemd contract wordt nopens de levering van elektriciteit als code EAN opgegeven :, en voor wat betreft de levering van gas als code EAN :

Op geen enkel verder document van NV A&E zijn deze codes terug te vinden. Op alle verdere documenten prijken de respectievelijke codes voor elektriciteit : EAN en voor aardgas : EAN

Feit is dat U.L. ingevolge schriftelijke huurovereenkomst dd. 12.10.2010 voornoemd pand verhuurde aan de heer en mevrouw C. en dit voor de periode lopende van 01.10.2010 - 30.09.2011. In litigieuze huurovereenkomst werd uitdrukkelijk gestipuleerd dat elektriciteit, gas, distributie, telenet en water ten laste vallen van de huurder.

Voor de maand september 2010 mocht U.L. nog een voorschotfactuur ontvangen van NV A&E (pand werd immers nog niet verhuurd) en hij vereffende deze op correcte basis. Dit wordt uitdrukkelijk bevestigd in conclusies door NV A&E. Na deze eerste voorschotfactuur mocht U.L. op geen enkel ogenblik - nopens het litigieuze pand - nog enige voorschotfactuur ontvangen. Wat in de ogen van U.L. ook logisch was en is, daar inmiddels het pand verhuurd was en de huurder diende in te staan voor de betaling van deze posten.

U.L. ging er van uit dat de huurder en NV A&E een overeenkomst hadden gesloten.

In haar conclusies wekt NV A&E de schijn dat er verdere energiefacturen werden overgemaakt aan U.L., doch dat hij naliet deze te voldoen. U.L. kan niet genoeg beklemtonen, en is dienaangaande zeer formeel, dat hij na de voorschotfactuur van september 2010 nimmer nog een verdere voorschotfactuur mocht ontvangen. In het stukkenbundel van NV A&E zijn trouwens geen kopieën aan te treffen van beweerde aan U.L. gestuurde voorschotfacturen.

Het stukkenbundel van U.L. (alsmede dit van NV A&E) toont evenwel aan dat de huurder van U.L. wel nopens het betreffende pand, voorschotfacturen mocht ontvangen.

Wanneer de facturatie (zowel deze gericht aan U.L., als deze aan diens huurder) wordt nagezien nopens het pand gelegen te 8500 Kortrijk,straat 26, blijkt dat

zowel U.L. als de huurder over een eigen klantnummer beschikken. Dit doet dan ook zeer zeker vermoeden - en is in se logisch - dat ook de huurder van U.L., zijnde de heer C.C., een contract heeft afgesloten met NV A&E.

Het is dan ook logisch dat de verdere voorschotfacturen en slotfactuur werden gericht aan de heer C.C.

Waarom ineens alle door de heer C.C. gedane betalingen door NV A&E worden gecrediteerd (let hierbij op de datum van 19.12.2011) en een eindafrekening wordt gericht aan U.L., is voor laatstgenoemde een raadsel. Te meer daar uit de stukken moge blijken dat de heer C.C. ook een contract had met NV A&E nopens het betreffende pand (cfr onderscheidene klantnummers van de heer C.C. en U.L.).

U.L. protesteerde de eindafrekening zoals moge blijken uit het stukkenbundel en schreef NV A&E zelfs aangetekend aan. Hij meent dan ook te kunnen besluiten dat hij steeds op een correcte wijze heeft gehandeld, wat niet kan gesteld worden van NV A&E.

Hij heeft hierbij - sic het bepalen van zijn eigen houding - in rechtmatig vertrouwen afgegaan op de houding van NV A&E. Hij meent dan ook terecht te kunnen stellen dat NV A&E zelf een houding heeft aangenomen welke onverenigbaar is met de uitoefening - hic et nunc - van enig recht.

Voor zover er geen overeenkomst met de huurder zou hebben bestaan - quod certe non - dan is er toch minstens sprake van rechtsverwerking ten aanzien van U.L..

Het is voor U.L. thans zeer lastig om nog terug te komen op afrekeningen gemaakt met huurder, teruggestorte borgsommen en dergelijke. Het spreekt vanzelf dat de huurder het spelletje van NV A&E maar al te graag meespeelt en zeer tevreden is met de door NV A&E aan haar "teruggestorte bedragen". Overigens rekende de huurder er helemaal niet op nog belangrijke bedragen te moeten betalen en dient U.L. zo ten onrechte het risico van de insolventie van de huurder te dragen.

Het is niet zo dat de discussie enkel zou gaan over het "verbruik" en niet over het principe van het verschuldigd zijn van de vordering in zijn geheel omdat er niet aan de eigenaar, maar wel aan de huurder diende gefactureerd. U.L. heeft zelf niets over het aangerekende verbruik in vraag gesteld zoals NV A&E dat beweert. Door de houding van NV A&E was (en is) het voor U.L. overigens gewoon niet mogelijk een hoog of laag verbruik in te schatten van een ander persoon en bovendien ook op de door NV A&E geschapen verwarring.

NV A&E brengt op heden een eerder lijvig stukkenbundel in de debatten, doch dienaangaande dient gesteld te worden dat zij hiermee nog maar een tipje van de sluier licht en er nog heel wat van haar relatie met de huurder niet is getoond.

U.L. meent dan ook dat de vordering van NV A&E t.a.v. hemzelf als ongegrond naar voorkomt.

3. NV A&E betwist de door U.L. opgeworpen verweermiddelen samengevat als volgt :

- U.L. bewijst niet dat hij het onroerend goed aan de heer C.C. heeft verhuurd.
- Zelfs indien het onroerend goed verhuurd werd, dan nog is het U.L. die een overeenkomst met NV A&E heeft afgesloten en gehouden is de verbruiksfacturen te betalen.

- De facturen werden ten gevolge van een administratieve vergissing oorspronkelijk aan de heer C.C. gericht. Nadat dit werd opgemerkt, werd de facturatie op naam van de heer C.C. geannuleerd en werd tot terugbetaling overgegaan van hetgeen laatstgenoemde had betaald. Vervolgens werden nieuwe facturen opgemaakt, ditmaal op naam van U.L. Er is dus geen sprake van een dubbele levering of van een dubbele facturatie.

- Alle bedragen die werden betaald door de heer C.C., werden door NV A&E verrekend of teruggestort. Er werd bijgevolg niets teveel betaald.

- Als energieleverancier heeft NV A&E geen enkele bevoegdheid omtrent de opnames van meterstanden en omtrent het berekenen van de verbruiksgegevens. Dit is de exclusieve bevoegdheid van de distributienetbeheerder, die hiervoor beroep doet op het onafhankelijke meterbedrijf Indexis. Indien U.L. de correctheid van de meterstanden wenst te betwisten, moet hij zich rechtstreeks tot de distributienetbeheerder wenden.

- Op 19/12/2011 heeft NV A&E de slotfactuur opgesteld. Nadien ontving zij evenwel gecorrigeerde metergegevens voor het elektriciteitsverbruik. Hierdoor werd op 13/02/2012 een correctiefactuur uitgeschreven, die een herziening is van de slotfactuur van 22/12/2011. De metergegevens die NV A&E ontving van de distributienetbeheerder worden voorgelegd. Aan de juistheid van de facturatie kan bijgevolg niet getwijfeld worden.

4. Ter zitting is gebleken dat de heer C.C. in de loop van het geding is overgegaan tot betaling van een bedrag van 1.041,40 EUR op de derdenrekening van de raadsman van U.L., die dit bedrag op 6 november 2013 heeft doorgestort op de derdenrekening van de raadsman van NV A&E.

5. Wij zijn van oordeel dat NV A&E niet aantoont om welke reden zij op 19 december 2011 is overgegaan tot annulering van de facturen die zij in de periode van 29 november 2010 tot 26 oktober 2011 (bundel Mr., stukken 7 tot 17) aan de heer C.C. heeft verstuurd.

U.L. werpt geheel terecht op dat de heer C.C. een eigen klantnummer bij NV A&E had (meer bepaald), waaruit mag worden afgeleid dat de heer C.C. met NV A&E een overeenkomst had afgesloten op grond waarvan hij gehouden was de verbruiksfacturen te betalen. Dit laatste is des te plausibeler omdat in de huurovereenkomst die tussen U.L. en C.C. was afgesloten (bundel Mr., stuk 7) was bepaald dat de kosten voor elektriciteit, gas, water, distributie en telenet ten laste van de huurder waren (bijzondere voorwaarden - sub G.).

Daarenboven stellen wij vast dat NV A&E op geen enkel moment voorafgaand aan de dagvaarding inhoudelijk heeft geantwoord op de aangetekende brief die U.L. haar op 31 mei 2012 heeft verstuurd (bundel Mr., stuk 5).

Indien NV A&E dit wel had gedaan, zou de ware toedracht voor U.L. reeds vóór de dagvaarding duidelijk zijn geworden en is de kans reëel dat de hele zaak in der minne tussen NV A&E, U.L. en C.C. kon worden opgelost, zoals dit nu trouwens lopende het geding is gebeurd.

Door zich op te stellen als een quasi-administratie die zich blijkbaar de moeite niet getroost om inhoudelijk in te gaan op klachten of vragen van individuele klanten (in casu de aangetekende brief van 31 mei 2012), heeft NV A&E niet te goeder trouw gehandeld, wat zij als contractueel verbonden privé-onderneming nochtans verplicht was ingevolge artikel 1134 van het Burgerlijk Wetboek.

Hierdoor werd U.L. onnodig in huidige procedure betrokken, reden waarom wij van oordeel zijn dat de in de periode van 25/05/2012 tot 06/11/2013 verschuldigde moratoire rente en de gedingkosten gedeeltelijk ten laste van NV A&E dienen te worden gelegd. Aan U.L. werd immers een faire kans ontnomen om de zaak, na ontvangst van een gemotiveerd antwoord op zijn aangetekende brief van 31 mei 2012, in der minne op te lossen. Aangezien wij van oordeel zijn dat deze kans 50 % bedroeg, worden de gedingkosten en de moratoire rente bij helften verdeeld tussen NV A&E en U.L.

De moratoire rente a rato van de wettelijke rentevoet op 1.041,20 EUR, verschuldigd in de periode van 25/05/2012 tot 06/11/2013, bedraagt :

Hoofdsom	Aanvangsdatum	Einddatum	Aantal dagen	Rentevoet	Intrest
€ 1.041,20	25/05/2012	31/12/2012	221	4,25	€ 26,79
€ 1.041,20	1/01/2013	6/11/2013	310	2,75	€ 24,32

					€ 51,11

6. Huidig vonnis is uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande elk verhaal.

Het recht op kantonnement blijft behouden indien daartoe grond bestaat.

OM DEZE REDENEN:

Wij vrederechter, gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, gewijzigd bij het Gerechtelijk Wetboek;
Rechtdoende op tegenspraak.

Veroordelen U.L. tot betaling aan NV A&E van 25,55 EUR uit hoofde van moratoire rente a rato van de wettelijke rentevoet op 1.041,20 EUR, verschuldigd in de periode van 25/05/2012 tot 06/11/2013 ;

Veroordelen U.L. tot de helft van de gedingkosten die aan de zijde van NV A&E zijn gevallen en die als volgt worden vereffend : [186,87 EUR (dagvaarding en rolstelling) + 440,00 EUR (rechtsplegingsvergoeding)] / 2 = 313,44 EUR ;

Veroordelen NV A&E tot de helft van de gedingkosten die aan de zijde van U.L. zijn gevallen en die als volgt worden vereffend : 440,00 EUR (rechtsplegingsvergoeding) / 2 = 220,00 EUR ;

Verklaren huidig vonnis uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande elk verhaal ;

Zeggen dat het recht op kantonnement behouden blijft indien daartoe grond bestaat.

Aldus gevonnist en uitgesproken in het Gerechtsgebouw II te Kortrijk in openbare terechtzitting van het vredegerrecht van het tweede kanton Kortrijk op dinsdag tien december tweeduizend dertien.

Tegenwoordig Christophe ROBBE, Vrederechter van het tweede kanton Kortrijk en Mario DELIE, Waarnemend Hoofdgriffier.
de Waarnemend Hoofdgriffier,

de Vrederechter,

Mario DELIE

Christophe ROBBE

Aangeboden op
niet te registreren
de ontvanger